



Francis

Elke gemeente heeft zijn excentriekelingen, in Antwerpen zijn ze alleen net iets dikker gezaaid. Misschien heeft ook u Kiltman al ontmoet. Hij ziet er een jaar of 70 uit. Hij draagt een leren vest, een sjaal en een baret. Dat is niet zo uitzonderlijk, al zou zelfs Jani Kazaltzis moeten toegeven dat de Schotse kilt én de damesschoenen die hij daaronder draagt hem een 'apart' cachet geven. Besmukte beledigingen, vijandige blikken en ongeneerde uitlachsessies trotseert hij elke dag.

We zien hem af en toe op straat, maar eergisteren stond mijn echtgenote achter hem aan de kassa van de Delhaize in de Plantin-Moretuslei. Ze raakten aan de praat en hij stelde zich aan Hilde voor in het Engels, zij het met dik Antwerpse tongval, een beetje zoals Hugo Matthysen destijds in 'Het Leugenpaleis'. 'Hey Batman, let's groove to the sound of een pleutje.' Kiltman heet Francis en zei dat hij een topingenieur was en als professor op de prestigieuze Amerikaanse universiteit MIT had gewerkt. Hij beweerde tien talen vloeiend te spreken en gaf prompt een volgens Hilde bijzonder overtuigende demonstratie van zijn Russisch en zijn Chinees, om dan vlot over te schakelen naar het iets verstaanbaardere Aantwaarps, de tiende taal op zijn lijstje. In die klanken fluisterde Francis een geheim in Hildes oor. "In mei vertrek ik naar Washington, waar ik de persoonlijke adviseur van president Trump zal worden." Een uur hebben ze staan nasjouwelen, daar op de parking van de Delhaize. Een stoere security-agent kwam drie keer checken of alles nog oké was met Hilde. Ze stelde hem telkens gerust. Een buitenkans op een babbel met iemand uit de persoonlijke entourage van Trump laat je toch niet liggen?

DEURNE

De Wever geeft startschot in Spectrumschool

Vlaamse Houtproef promoot schrijnwerkerij



Hoog bezoek van de burgemeester in de Spectrumschool. FOTO PATRICK DE ROO

Ze studeren wel voor schrijnwerker, maar kiezen daarna vaak voor iets anders. De vacatures raken niet ingevuld. Met de jaarlijkse Vlaamse Houtproef wil de Confederatie Bouw studenten aanmoedigen om in hun vak te blijven en anderen overtuigen om eraan te beginnen.

Hoog bezoek in de GO! Spectrumschool in de Ruggevelldaan in Deurne. Burgervader Bart De Wever (N-VA) zakte naar de schrijnwerkerij van de school af om het startschot te geven van de Vlaamse Houtproef. De leerlingen kregen van 9 tot 18u de tijd om een krantenbak ineen te steken. Ze hadden hun hout al bewerkt, maar de plannen kregen ze pas toen ze op school aankwamen. Een jury zal de werkstukken uitvoerig bekijken en de winnaar nog bekendmaken. Al is het wed-

strijdelement minder belangrijk.

"Er zijn meer jobs in deze soort sectoren dan er leerlingen zijn die doorstromen naar de arbeidsmarkt", beseft De Wever. "De vacatures geraken niet ingevuld."

De Confederatie Bouw organiseert de wedstrijd om het vak populairder te maken. Want de leerlingen die afstuderen in de richting kiezen later vaak een andere job. En het aantal leerlingen dat eraan begint, neemt elk jaar af. "Ik doe het niet om te winnen", zegt student Robin Delnoz (16) terwijl hij de eerste stukken hout aan elkaar bevestigt. "Ik hou gewoon van mijn vak en wil het blijven doen. Dat anderen daar niet voor kiezen is zonde."

In de provincie Antwerpen namen 240 studenten in 18 scholen deel aan de wedstrijd. Over heel Vlaanderen waren dat 780 houtbewerkers. (anro)

ANTWERPEN

15.000 euro voor Kinderziekenhuis

Ter gelegenheid van de opening van een nieuw filiaal organiseerden Federale Verzekeringen en voetbalclub Antwerp een penaltycup. De opbrengst, 15.000 euro, werd gisterenavond in aanwezigheid van onder meer ex-speler Patrick Goots overhandigd aan het ZNA Koningin Paola Kinderziekenhuis. (red)



FOTO WALTER SAENEN

BORGERHOUT

Expo vertelt verhaal van relletjes die 125 jaar geleden algemeen stemrecht voor mannen inluiden

Ambras aan den Bougie

Morgen kunt u in het kader van Erfgoeddag in het districtshuis van Borgerhout gaan kijken naar De Doden van Borgerhout, 125 jaar Stemrecht in België, een combinatie van een expo, lezingen en een toneelstuk waarbij ook nader wordt ingegaan op het stemrecht van migranten.

125 jaar geleden werd het algemeen stemrecht voor mannen in België ingevoerd, een gevolg van een algemene – en vaak gewelddadige – staking in het hele land. Die kwam op 18 april 1893 in Borgerhout tot een climax aan de kaarsenfabriek de Roubaix-Oedenhoven in de Bleekhofstraat, in de volksmond *den Bougie* genoemd. De dag voordien had het parlement een voorstel van de liberale partij voor algemeen stemrecht afgeschoten en toen zat het spel echt op de wagen.

Geert Janssens, voorzitter van de heemkundige kring van Borgerhout, vertelt: "Al in 1886 kwamen op voor algemeen stemrecht. Destijds hadden we nog het cijns kiesrecht: alleen een klein deel van de bevolking dat genoeg belastingen betaalde mocht gaan stemmen. Pas in 1893 kwam er lande-

lijk protest met heel wat sociale onrust. Zo werden in Antwerpen de haven en verschillende fabrieken lamgelegd. Op 18 april trokken de demonstranten 's ochtends naar de haven, maar aangezien daar te veel soldaten stonden, gingen ze naar den Bougie, dat ook hoog op hun verlanglijstje stond. Aan de fabriek kreeg men te horen: *Mannen, kom in de namiddag eens terug om te klappen*. En dat hebben die duizenden betogers braaf gedaan."

Eilandje in Congo

's Middags waren de betogers nog massaler aanwezig. Ze werden aan den Bougie opgewacht door burgemeester Lodewijk Moorhens (Borgerhout was toen nog een onafhankelijke gemeente). "Hij was in het gezelschap van drie gendarmes en de zeven politieagenten die Borgerhout destijds rijk was. Het leger hield zich – zoals de politie nu tijdens een voetbalmatch – op de achtergrond, maar stond wel paraat. Er waren ook zeventig gewapende pompiers", zegt Janssens.

Pardon, brandweermannen met een geweer? "Jawel, die kregen namelijk een premie als ze niet alleen gingen blussen, maar ook een wapen droegen. Er stond kortom een

tachtigtal gewapende ordehandhavers tegenover ongeveer vierduizend heel boze stakers, en dat waren zeker ook geen doetjes."

Aanvankelijk kon de burgemeester de gemoederen bedaren en mocht een delegatie met de directie van den Bougie gaan onderhandelen, met de vraag: *Mogen we uw fabriek platleggen?* Het antwoord was een korte 'nee'.

Waarom pikten de betogers er specifiek die kaarsenfabriek uit? "De baas, meneer de Roubaix, had heel goede connecties met de regering en met Leopold II. Hij had namelijk fors geïnvesteerd in Belgisch Congo, inclusief een privé-eilandje. Zo was hij met zijn kaarsen hofleverancier. De man had dus heel wat invloed. De stakers dachten: hij zal zijn vriendjes in Brussel wel bellen en dan komt alles in orde." Maar dat bleek niet het geval.

Knallen met garnalen

"De ordediensten waren er niet gerust in", zegt Geert Janssens. "Stel je voor dat die betogers een kaarsenfabriek in brand zouden steken... Een echte ramp. En dat kon ook een aanzet zijn voor verdere onlusten in de haven of in de *Petrol*. Bovendien werden ze door



BERCHEM

Dochter wil duidelijkheid

'Foutieve' crematie krijgt staartje

De crematie van een man uit Antwerpen die drie jaar geleden per vergissing werd uitgevoerd, heeft een juridisch staartje gekregen. Elza Verswijver, de dochter van de man, wil meer duidelijkheid over de fouten die toen werden gemaakt.

"Je gaat me toch niet verbranden, hè? Ik wil begraven worden, net zoals de rest van de familie."

Het was een van de laatste zinnen die Jozef Verswijver (85) op zijn sterfbed uitsprak. Hij overleed op 1 juni 2015 aan de gevolgen van keelkanker. Daags na het overlijden trok zijn dochter naar een begrafenisondernemer in

Borgerhout om de uitvaart voor te bereiden. Jozef wilde op het kerkhof in de Berchemse Floraliënlaan worden begraven. Er werd ook al in een plekje voorzien voor zijn vrouw Francine (84).

Een dag later wilde ze haar vader een laatste groet gaan brengen. "Een medewerker verzocht ons om even in een lokaaltje te wachten", klonk het toen. "Dan kwam hij met een brede glimlach binnen. Laconiek vertelde hij dat ze mijn vader die middag 'per vergissing' hadden gecremeerd. Ze hadden hem verwisseld met een andere persoon. Ik was volledig van de kaart: we hadden uitdrukkelijk gezegd dat hij begraven wil-

de worden."

De begrafenisondernemer werd niet veroordeeld, maar Elza tekende beroep aan. Ze is van overtuiging dat er gesjoemeld werd met papieren.

"Ik heb hem niet meer kunnen groeten, dat is het ergste wat mij kon overkomen", vertelt Elza nog. "Ik wil dat dit niemand nog overkomt en ik wil duidelijkheid. Na drie jaar wil ik weten wat er met mijn vader gebeurd is, dan kan ik het afsluiten."

De zaak kwam donderdag voor in het hof van beroep. Op 3 mei beslist de kamer van inbeschuuldigingstelling of er bijkomend onderzoek komt. (adm)